

Mál nr. 197/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega.

Nafn vátryggingartaka (X)

Gildissvið vátryggingar. Slysahugtak vátryggingaréttar.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 5. júní 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 19. júní 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir meiðslum þann 4. október 2022, er hann var að störfum fyrir X. Atvikum er lýst á þann hátt í málskoti að M hoppaði niður úr vinnuvél sem hann var að vinna á og lenti illa með þeim afleiðingum að hann fékk högg á bak og háls. Nokkrum dögum síðar hafi hann verið að þrífa bryggjugólf með kústi og skóflu og hafi versnað í baki við það og verkurinn farið að leiða niður í vinstri hnébót. Með bréfi dags. 24. maí 2023, hafnaði V bótaskyldu úr slysátryggingu launþega X á grundvelli þess að ekki yrði ráðið af gögnum málsins að meiðsli M hafi orsakast af utanaðkomandi áhrifum, heldur vegna innri veikleika M.

M mótmælir þeirri afstöðu. Utanaðkomandi atburður hafi valdið meiðslunum og hafi sá atburður verið lending þegar hann hoppaði úr vinnuvélinni. Ekki hafi verið sýnt fram á að eitthvað innan líkama M hafi valdið slysinu líkt og V heldur fram. Líkamstjón M megi rekja til þess að hann hafi lent illa við það að hoppa úr vinnuvél og sýnt sé fram á það í læknisfræðilegum gögnum málsins. Vísar M til dómaframkvæmdar máli sínu til stuðnings og þá sérstaklega dóma Hæstaréttar í málum nr. 467/1996, 412/2011, 128/2013 og 560/2017.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að greiðsluskyldu hafi verið hafnað þar sem atvikið uppfylli ekki skilyrði slysahugtaksins samkvæmt skilmála tryggingarinnar. Með orðinu slys í skilmála tryggingarinnar sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð, sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist án hans vilja. Til þess að um sé að ræða utanaðkomandi atburð þurfi eitthvað að gerast sem feli í sér frávik frá þeirri atburðarrás sem tjonþoli hefði almennt mátt reikna með. Ef engu slíku er til að dreifa skortir á að um utanaðkomandi atburð sé að ræða, enda ættu aðstæður almennt ekki að valda líkamstjóni. Ekki sé að sjá að eitthvað hafi valdið því að M fékk hnykk á bakið annað en höggið af fallinu, t.d. steinn eða óslétt undirlag. Með hliðsjón af læknisfræðilegum gögnum málsins þyki ljóst að meiðsli M hafi átt sér stað innan líkama hans þegar hann hoppaði úr gröfu.

Álit.

Ágreiningur málsins snýr að því hvort líkamstjón það sem M varð fyrir þann 4. október 2022, megi rekja til utanaðkomandi atburðar eða innri orsaka. Af fyrirbyggjandi lýsingum af atvikinu má telja að M hafi lent illa er hann hoppaði úr vinnuvél og fengið við það högg á bak. Ekki verður ráðið af gögnum málsins að utanaðkomandi atvik eða atburður hafi truflað þá atburðarrás er hann hoppaði úr vinnuvélinni. Verða meiðsli M því rakin til innra álags eða veikleika en ekki til utanaðkomandi atburðar. Fellur slíkt ekki undir gildissvið slysátryggingar launþega eins og það er skilgreint með svokölluðu slysahugtaki í skilmála vátryggingarinnar en þar er hugtakið slys skilgreint með þeim hætti að um sé að ræða skyndilegan utanaðkomandi atburð, sem valdi meiðslum á líkama vátryggðs og gerist sannanlega án vilja hans. Ekki er því um að ræða bótaskyldu úr slysátryggingu launþega hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr slysátryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 22. ágúst 2023

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir